

Bos

voorkeur, het geld aan te wenden voor een intensivering van de afdrachtvermindering scholing. Dat is voor de collega's van OCW en VWS aantrekkelijk, omdat dit enkel en alleen in de non-profitsector terecht komt. Waar de afdrachtvermindering toetreders in onze voorstellen voor 41 van de 75 mln gulden in de marktsector neerslaat, komt er, als er wordt gekozen voor een intensivering van de afdrachtvermindering scholing, niets in de marktsector terecht, terwijl de volle 75 mln gulden in de non-profitsector terecht komt. Daarvan komt 41 mln gulden in de zorg en 15 mln gulden in het onderwijs terecht. Dat is zo goed als een verdubbeling ten opzichte van ons voorstel. Dat betekent dat er feitelijk sprake is van een afruil. In ons voorstel gaat het om minder geld voor de non-profitsector, maar het is meer toegespitst op toetreders, terwijl het in het voorstel dat ik bij de Kamer beluister, om meer geld voor de desbetreffende sector gaat. Dat is niet helemaal toegespitst op de toetreders, maar meer op scholing in den brede. Dat kan ook een rol spelen bij toetreders. Ik heb overlegd met mijn collega's. Wij zijn van mening dat onze voorstellen uiteraard de voorkeur verdienen, maar wij laten het oordeel daarover aan de Kamer. Daarmee heb ik alle vragen, betrekking hebbend op toetreders en herintreders, in combinatie met wat daar schriftelijk over is gewisseld, afgehandeld.

Dan iets over flexibel belonen. Wij krijgen langs twee heel verschillende lijnen kritiek op wat wij op dat punt hebben voorgesteld. Mochten wij ook wat dit betreft ten onder gaan, dan ook vechtend. Wij krijgen van de ene helft van de Kamer te horen dat het een onzinnige regeling is en dat men niet begrijpt waarom wij dat voorstel überhaupt doen. De andere helft zegt dat wat wij doen zo krap en marginaal is dat het weinig betekenis heeft. In de pers heeft al eerder gestaan dat werkgeversorganisaties hechten aan deze faciliteit, maar anderzijds vinden ze dat wij er heel karig mee zijn. Werknemersorganisaties vragen zich af waarom het alleen voor de marktsector geldt en niet voor de overheidssector. Dat heeft te maken met het feit dat je een winstdelingsregeling per definitie niet toegankelijk kunt maken voor de overheidssector. Wij vinden overigens, gelet op het grotere

geheel van zowel de begrotingsvoorstellen als de fiscale voorstellen voor 2002, dat er een buitengewoon aantrekkelijk pakket voor de overheidssector is neergelegd. Men komt daar dus ook langs andere wegen wel aan zijn trekken.

Er is ook op gewezen dat een en ander te krap zou zijn, omdat de definitie ten opzichte van de winstdelingsregeling is aangescherpt. Op dat punt is de volgende redeneerlijn gebruikt. Wij verruimen de mogelijkheden ten opzichte van de oude spaarloonfaciliteit. Als wij dat doen, willen wij dat die om de goede redenen worden verruimd. Winstdeling is wat ons betreft een zinnige faciliteit, aangezien je mag veronderstellen dat het een bijdrage levert aan het stimuleren van regelingen, waarbij de beloning van de werknemers daadwerkelijk meeademt met het relevante bedrijfsresultaat. Dan bereik je wellicht op termijn iets in de sfeer van de loonkostenontwikkeling, gerelateerd aan winstontwikkeling en dan bereik je wellicht ook dat werknemers zich verbonden voelen met het resultaat dat zij met elkaar in het bedrijf boeken. Wij achten het dan ook verstandig om het winstdelingsbegrip daarop toe te spitsen en te zorgen dat het er duidelijker in komt te staan dan voorheen het geval was. Dan is het ook terecht om daar geld voor uit te trekken, in eerste instantie 100 mln, olopend tot 150 mln gulden, met na twee jaar een evaluatie om eens te kijken hoe een en ander heeft gewerkt.

Daarnaast is er de link met het spaarloon. Daar is ook veel kritiek op. Als wij de winstdelingsregeling hadden gedefinieerd zoals wij die nu hebben gedefinieerd en als wij het maximum voor de combinatie van spaarloon- en winstdelingsregeling hadden verhoogd, zou dat naar onze inschatting hebben geleid tot een toename van het gebruik van de spaarloonregeling en niet tot een toename van het gebruik van de winstdelingsregeling. Als je namelijk kunt kiezen tussen een spaarloonachtige faciliteit waar geen risico aan verbonden is en een winstdelingsfaciliteit waar wel risico aan verbonden is, kies je natuurlijk voor de spaarloonfaciliteit. Wij zochten daarom naar een mechanisme om mensen te belonen als zij ervoor kiezen om iets minder risicovrij bezig te zijn, dus wat meer spaarloon

gebruiken, maar iets meer risico te nemen door dus meer gebruik te maken van de winstdelingsfaciliteit. Het totale beroep op de faciliteit zou dan groter zijn dan als zij dat niet zouden doen. Dat staat nu ook in de regeling. Daar zijn wat ons betreft echt goede redenen voor.

Deze faciliteit is onderwerp van gesprek geweest in het voorjaarsoverleg en is onderwerp van gesprek in het najaarsoverleg. U kunt er met mij donder op zeggen dat de sociale partners, met wie wij gesprekken over dit onderwerp hebben gevoerd, niet verheugd zullen zijn – dat hebben zij in ieder geval niet aan mij laten blijken – als de Kamer ertoe zou besluiten om deze faciliteit alsnog te schrappen. Dat is echter uw eigen verantwoordelijkheid en daar ga ik niet meer over zeggen dan ik gedaan heb. Ik zou het echter wel prettig vinden als u dat element in uw afweging zou willen meenemen.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.

De vergadering wordt van 12.55 uur tot 13.40 uur geschorst.

Voorzitter: Van Nieuwenhoven

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel op verzoek van de vaste commissies voor Justitie en voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voor, vast te stellen dat, voorzover het deze Kamer betreft, instemming is verkregen met het bij brief van de minister van Justitie d.d. 9 november jl. aangeboden ontwerpbesluit Unie-Verdrag onder 2a.

Ik stel voor, de spreektijden bij het debat inzake Afghanistan vast te stellen als volgt: de fracties van de PvdA, de VVD en het CDA 10 minuten, D66 en GroenLinks 7

Voorzitter

minuten en de overige fracties 5 minuten.

Bij de interpellatie stel ik de gebruikelijke spreektijd voor van 5 minuten.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Op verzoek van de PvdA-fractie benoem ik in:
- de vaste commissie voor Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties het lid Horn tot lid in de bestaande vacature;
- de vaste commissie voor Economische Zaken het lid Horn tot lid in de bestaande vacature.

Het woord is aan mevrouw Smits.

Mevrouw **Smits** (PvdA): Voorzitter. Ik las in De Telegraaf van vanochtend dat op het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid wordt overwogen, het wetsvoorstel Poortwachter niet per 1 januari a.s. in te voeren, maar om invoering ervan minstens drie maanden uit te stellen. Ik vraag de regering om ons bij brief mee te delen of inderdaad uitstel wordt overwogen en, zo ja, waarom. Tevens verzoek ik om de brief nog deze week naar de Kamer te sturen. Ik heb al eerder om een brief over de bemensing en de budgettering van de uitvoeringsorganisatie gevraagd. Ik neem aan dat beide zaken gecombineerd kunnen worden en dat de brief hier morgen kan zijn.

De heer **Van Dijke** (ChristenUnie): Mijn verzoek om bij de regeling het woord te mogen voeren, trek ik hierbij in, want ik wilde dezelfde vraag stellen.

Mevrouw **Terpstra** (VVD): Voorzitter. Normaal gesproken, zou ik hebben opgemerkt dat dit voorstel in de procedurevergadering aan de orde gesteld had moeten worden. Dat was echter niet mogelijk, omdat dit bericht pas vanmorgen bekend is geworden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Albayrak.

Mevrouw **Albayrak** (PvdA): Voorzitter. De Kamer heeft gisteren met de minister van Justitie gesproken over de aanpak van mensensmokkel. Ik verzoek u, het verslag van dat overleg op de agenda van de plenaire vergadering te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik zal de Kamer daarover op een later tijdstip een voorstel doen.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van belastingwetten c.a. (Belastingplan 2002 I - Arbeidsmarkt en inkomensbeleid) (28013);**

- **het wetsvoorstel Wijziging van belastingwetten c.a. (Belastingplan 2002 III - Natuur, milieu en vervoer) (28014);**

- **het wetsvoorstel Wijziging van belastingwetten c.a. (Belastingplan 2002 IV - Herziening successie- en schenkingsrecht, BTW-maatregelen, artiesten- en sportersregeling, alsmede overige aanpassingen) (28015);**

- **het wetsvoorstel Wijziging van enkele sociale zekerheidswetten (Belastingplan 2002 V - Sociale zekerheidswetgeving) (28016);**

- **het wetsvoorstel Wijziging van belastingwetten c.a. (Belastingplan 2002 II - Economische infrastructuur) (28034).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

□

Staatssecretaris **Bos**: Mevrouw de voorzitter. Ik was in mijn beantwoording gebleven bij het onderdeel van het belastingplan deel I dat betrekking heeft op de voorstellen ten bate van gehandicapten en chronisch zieken. Ik wil twee verwijten die mij op dit punt in meer of mindere mate door verschillende leden voor de voeten zijn geworpen, weer terugwerpen. In de eerste plaats is dat het verwijt dat dit kabinet zich niets gelegen laat liggen aan de problematiek van gehandicapten en chronisch zieken en dat het allemaal heel mager is. In de tweede plaats is dat het verwijt dat

de motie-Melkert niet zou zijn uitgevoerd.

Ik wijs de leden erop dat in 1998 de arbeidsongeschiktheidsaftrek chronisch zieken met 50 mln gulden is verhoogd en dat de drempel voor ongehuwden is verlaagd, dat er in 1999 een aftrek buitengewone lasten voor belastingplichtigen met chronisch zieke kinderen is geïntroduceerd en dat er een aftrekpost is ingevoerd voor weekeinduitgaven voor gehandicapte kinderen, dat in 2000 de Wajong-aftrek is ingevoerd en dat het forfait voor arbeidsongeschiktheid chronisch zieken en het ouderdomsforfait zijn verhoogd, dat in 2001 de drempel voor de dieetkostenregeling is verlaagd, dat er een normering heeft plaatsgevonden van uitgaven voor gezinshulp, dat de drempel voor de buitengewone uitgavenregeling is verlaagd en dat er in 2001 nog andere voorstellen worden ingediend. Dit alles bij elkaar houdt een kleine 100 mln gulden in ten bate van gehandicapten en chronisch zieken. Het consistente beeld van de laatste vier jaar is dat van een kabinet dat bereid is, jaar op jaar extra geld uit te trekken voor gehandicapten en chronisch zieken.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dat is niet onwaar, maar in dit historisch overzicht past het ook, iets verder terug te gaan. Dat levert een ander beeld op. De reparaties van dit kabinet zijn op zich te prijzen, maar zij vloeien wel voort uit een periode waarin via tal van maatregelen de effectieve tegemoetkoming voor mensen met een handicap of een chronische ziekte in tal van opzichten is verlaagd.

Staatssecretaris **Bos**: Ik probeer strikt te antwoorden op wat mij strikt verweten werd, namelijk dat dit kabinet niet genoeg zou doen voor gehandicapten en chronisch zieken. Ik meen dat in ieder geval overtuigend te hebben weerlegd.

Ik weerspreek dat de motie-Melkert niet zou zijn uitgevoerd. In de motie-Melkert wordt de regering verzocht, te onderzoeken op welke wijze het huidige belastingforfait voor chronisch zieken en arbeidsgehandicapten omgezet kan worden in een heffingskorting en onderzoek te doen naar een systeem van forfaitaire, individueel geïndiceerde aftrekposten. Al die onderzoeken zijn gedaan en vastgelegd in een rapport